

ROZKAZ Nr. 5.

Lwów, dnia 19. lipca 1919.

TREŚĆ:

- L. p. 46. — Prawa dowódców Okręgów etapowych i Pow. etap.
 - L. p. 47. — Przyjmowanie i przydzielanie oficerów.
 - L. p. 48. — Sąd polowy D. O. E.
 - L. p. 49. — Bezpodstawne aresztowania poddanych austr.-niem.
 - L. p. 50. — O odpowiednim używaniu ładunków do różnego rodzaju broni sprowadzonej z Francji.
 - L. p. 51. — Zezwolenie na zakupno jarzyny i ziemniaków przez Oddziały etapowe.
 - L. p. 52. — Przygotowanie zapasu siana na okres 1919-20.
 - L. p. 53. — Dodatki szeregowym Żandarmeryi.
 - L. p. 54. — Świadczenia uwierzytelnienia.
 - L. p. 55. — Wstrzymanie wypłat zaległych poborów.
 - L. p. 56. — Brak papierosów i tytoniu.
 - L. p. 57. — Uzupełnienie rozkazu D. O. E. Nr. 3. L. p. 23.
 - L. p. 58. — Pobory chorążych b. armii państw zaborczych.
 - L. p. 59. — Rachunki za przewóz osób, transportów i frachtów wojskowych.
 - L. p. 60. — Kurs polskiej rachunkowości.
 - L. p. 61. — Przydział.
 - L. p. 62. — Kurs franka.
 - L. p. 63. — Rozkaz w sprawie przedłożenia wykazów jednostek gospodarczych.
 - L. p. 64. — Należność kwaterunkowa za przejściowe pomieszczenia żołnierzy i koni wojskowych.
 - L. p. 65. — Płaca sanitaryuszek.
 - L. p. 66. — Podwoły, zamawianie, wynajmowanie i zapłata.
 - L. p. 67. — Kurs grzywien i karbowanów.
 - L. p. 68. — Oplata za utrzymanie chorych oficerów w szpitalach.
 - L. p. 69. — Premie za oddany materiał wojskowy.
 - L. p. 70. — Dodatki do poborów wojsk. pracowników kolei państwowej, pełniących służbę wojskową.
 - L. p. 71. — Ześrodkowanie spraw rozlokowania oddziałów i urzędów wojskowych w zarządach Budownictwa Wojskowego.
- Awizo L. p. 15.

L. p. 46. — Prawa dowódców Okręgów etapowych i Powiatów etapowych.

Rozkazem Nr. 155. z dnia 2/VII. 1919. przyznało N. D. Nr. 18905/IV. dowódcom Okręgu etapowego prawa dyscyplinarne dywizji, a dowódcom Pow. etap. prawa dyscyplinarne dowódców pułków. (L. Adj. 2755.)

L. p. 47. — Przyjmowanie i przydzielanie oficerów.

W ostatnich czasach zdarzają się coraz częściej wypadki, że oficerowie zgłaszający się do W. P. z uwolnionych z pod inwazji części Galicji Wschodniej zostają przyjmowani i przydzieleni przez oddziały podległe D. O. E.

Rozkazem L. 1555. z 23/IV. br. (Dz. R. W. Nr. 48/19.) nakazało M. S. W.:

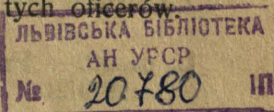
1. Do przyjmowania i przydzielania oficerów zgłaszających się z pod inwazji ukraińskiej zostało upoważnione wyłącznie D. O. G. Lwów (Rozk. M. S. W. Szt. Gen. L. 2197. i Rozk. N. D. L. Szt. Gen. 18434/IV.);

2. Wszyscy oficerowie nowozgłaszający się do W. P. mają się przed przyjęciem stawić przed Komisją perlustracyjną przy D. O. G. Lwów.

W ślad wymienionych rozkazów zarządzam, ażeby wszystkie formacje podległe D. O. E. prowadzące w swym stanie oficerów oswobodzonych z pod inwazji, którzy jeszcze nie stawiali przed komisją perlustracyjną przedłożyli imienne wykazy tych oficerów (L. Adj. 2647.)

L. p. 48. — Sąd polowy D. O. E.

Stosowanie do rozkazu Sekcji sądowo-prawnej L. 907/L. z dnia 2. VII. 1919. zwinął sąd polowy

w Samborze swe agendy i przeniósł się do Lwowa, jako sąd polowy D. O. E.

Biura sądu mieszczą się w D. O. E. w gmachu Seminarium gr. kat. przy ul. Sykstuskiej na drugim piętrze. — Areszty sądu polowego pomieszczono w Zakładzie karnym Brygidki we Lwowie.

W skład personalu sądowego wchodzi Major Zołoteński Józef jako kierownik sądu; Kpt. Różycki Bronisław jako sędzia, por. Dr. Piotr Suczecki jako prokurator, podpor. Niezabitowski Czesław jako oficer pomocniczy, sierżant Ludwik Czarniecki jako kierownik kancelarii, jako protokolanci podchor. Franciszek Jasnos, Feliks Łączewski, jednorocznik kaprale Serkowski Kazimierz i Andrzej Ziajka, st. żołnierz Józef Jasnocha, i trzech ordonansów, — w aresztach dwóch profesorów. (L. adj. 2495.)

L. p. 49. — Bezpodstawne aresztowania poddanych austro-niemieckich.

Doszło do wiadomości D. O. G., że poszczególne D. P. E. aresztują i trzymają w więzieniu zupełnie bezpodstawnie poddanych austriackich. — Takie postępowanie wobec osób niewinnych jest niedopuszczalne.

Powracającym poddanym austro-niemieckim, nie należy odbierać legitymacji, wystawionych tymże przez rosyjskie sowiety i Rady robotnicze żołnierskie i odsyłać ich do obozu dla powracających, Lwów, ul. Janowska L. 120. (L. adj. 2632.)

L. p. 50. — O odpowiednim używaniu ładunków do różnego rodzaju broni sprowadzonej z Francji.

1) Do karabinów i karabinków powinno się używać ładunków mod. 86. D. Ładunki są w paczkach o napisie niebieskim „Fusil, Carabine Mousqueton“.

2) Do karabinów maszynowych powinno się używać ładunków mod. 86. D. (A. M.) naładowanych prochem amerykańskim i model 86. D. (A. M.) naładowanych prochem B. N. 3. F. Ładunki mod. 86. D. (A. M.) o prochu amerykańskim, są w paczkach o napisie czerwonym „Mitrailleuses“. Ładunki mod. 86. D. (A. M.) o prochu B. N. 3. F. są w paczkach o napisie czerwonym „Fusil Mitrailleur ou Mitrailleur“.

Należy bezwzględnie przestrzegać, ażeby używano, względnie zapotrzebowano i wydawano ładunki kar. francuskie w myśl powyżej podanych przepisów.

Zaznacza się, iż ładunki przeznaczone do karabinów maszynowych, można używać i do karabinów i do karabinków. (L. adj. 2708.)

L. p. 51. — Zezwolenie na zakupno jarzyny świeżej i ziemniaków przez oddziały etapowe.

Celem lepszego wyżywienia oddziałów etapowych, oraz uniknięcia trudności transportowych, mogą oddziały zakupywać jarzynę świeżą i ziemniaki (według tabeli zaprow. Dow. do Rozk. Kwat. Nr. 81. przepisana ilość), a to w miejscu postoju lub okolicy, nieprzekraczając jednakowoż cen maksymalnych.

W danym wypadku, należy uwiadomić o tem odnośny Urząd gospodarczy (Mag. żywn.), że dotyczący oddział sam zaopatrzy się na pewien czas w przepisaną ilość wymienionych artykułów spożywczych, wobec czego odpada na dany czas pobieranie tych artykułów z Urzędów gosp. (Mag. żywn.) (L. 155/Int.)

L. p. 52. — Przygotowanie zapasu siana na okres 1919/20.

Dowódcą oddz. etap. prowadzącym w stanie swoim konie, poleca się, aby postarali się bezzwłocznie

o potrzebny do wyżywienia tych koni zapas siana na okres 1919/20, a to bądź przez wydzierżawienie łąk i obrobienie tychże, o ile możliwości własnymi siłami, wzgl. przez użycie do tego celu jeńców.

O dostarczeniu jeńców należy zwrócić się do Dow. Stacji zbiernej jeńców i internowanych we Lwowie lub w Przemyślu. Potrzebne narzędzia jak kosy, grabie i widły należy wypożyczyć względnie zarekwirować.

Przy dzierżawie łąk należy zwracać uwagę na to, aby cena jednego cetnara zielonej paszy nie przekraczała ceny 20— K. wzgl. cena jednego cetnara siana 60— K.

Kontrakty i umowy muszą być przedkładane Intendanturze D. O. G. we Lwowie do zatwierdzenia, na mocy którego otrzymują ważność. W wypadkach nie cierpiących zwłoki, należy się zwrócić telegraficznie do Intendantury D. O. G. (przy której to Intendanturze osobny Referat paszy istnieje) o zezwolenie zawarcia umowy, z krótkim podaniem treści i warunków.

Przedłożenie jednak umowy, lub kontraktu pisemnego musi nawet po teleg. odniesieniu się bezwarunkowo nastąpić.

Wyznaczone przez Intendanturę D. O. G. raporty czynności, dotyczących zbioru siana, należy teje Intendanturze 3 razy w miesiącu (t. j. 1. 11 i 21) przedkładać. (L. 233/Int.)

L. p. 53. — Dodatki szeregowym Żandarmeryi.

(Dz. R. W. N. 74. L. 2431 ex 1919.)

Nawiązując do rozp. Nr. 2166. Dz. R. W. Nr. 67. ex 1919. r. R. Kwat. N. 110. L. I. 340/19. przyznało M. S. W. szeregowym żandarmeryi na mocy ustawy z dn. 12. czerwca 1919. następujące dodatki:

ad art. 1 a i b.

Wachmistrz pow. i podchorąży	105. Mk.
St. wachmistrz	94. „
Wachmistrz	81. „
St. żandarm	69. „
Żandarm	33. „
St. żołnierz	16. 50.
Szeregowiec	15. „

ad art. 3.

Patrz przepisy wykonawcze do art. 3. (Rozp. N. 2166.)

ad art. 7.

Wszyscy relutowani szeregowi otrzymują stawne z 50% dodatkiem t. j. 6. Mk. dziennie.

Postanowienia art. 1. obowiązują od 1. kwietnia 1919 r., art. 3. od 1. czerwca 1919 r., art. 7. zaś od 1. lipca 1919 r.

Przyznane rozporządzenie Nr. N. 891. Dz. R. W. N. 28. ex 1919. dodatki 10 Mk. za trzyletnią służbę szeregowych pozostają nadal.

Obecne pobory wraz z dodatkiem noszą charakter tymczasowy i mają być wypłacane do czasu definitywnego ustalenia poborów żandarmeryi.

Postanowienia niniejsze obowiązują również w całej **rozciągłości Wojskową Straż Graniczną.** (L. 175/Int.)

L. p. 54. — Świadcstwa uwierzytelnienia.

(Int. Gł. Kwat. N. 21462/IV. z 5. VII. 1919.)

Często się zdarza, że oficerowie chorzy lub ranni, odchodzący z frontu w głąb kraju, nie otrzymują **świadectw uwierzytelnienia.** Oficerowie ci tak w szpitalu, jaki po wyjściu zeń nie mogą otrzymać należnych poborów, ponieważ Komisje Kasowe takowych bez świadectw uwierzytelnienia wydawać nie mają prawa.

Aby uniknąć podobnych wypadków, przysparzających tak oficerom, jak i Komisyom Kasowym wiele zachodu i kłopotu, nakazuje się wszystkim Komisyom Kasowym stosować się ściśle do obowiązujących przepisów. O ile oficerowie nie będą zaopatrzeni w przepisane dokumenta, nie otrzymają przy zmianie przydziału swych poborów. (L. 157./Int.)

L. p. 55. — Wstrzymanie wypłat zaległych poborów.

Przypomina się ponownie wszystkim oddziałom podległym D. O. E., by natychmiast nadesłały Intendanturze wykazy wypłaconych zaległych poborów. (R. D. O. E. N. 2. L. p. 7. z. 5. VII. 19.)

Jeśli podobne wykazy wysłano już do innej Intendantury, należy o tem donieść.

Negatywne wykazy również nadesłać.

Wszelkie podania i pretensje do zaległych poborów, które wpłyną po dniu 21. lipca mają komisje kasowe zasadniczo załatwiać odmownie.

Jedynie w wypadkach gdzie petent przedłoży dostateczne dowody, stwierdzające ponad wszelką wątpliwość, że bez własnej winy nie pobrał dotychczas zaległych poborów, należy prośby odnośnie skierować przez Intendanturę D. O. E. do M. S. W. do rozstrzygnięcia.

Dowódcy oddziałów są osobiście odpowiedzialni za przestrzeganie powyższych przepisów. (L. 187./Int.)

L. p. 56. — Brak papierosów i tytoniu.

Wobec nader wielkiego braku tytoniu i papierosów, należy w poszczególnych oddziałach etapowych żołnierzom objaśnić, że Nacz. Dow. czyni w tym kierunku jak najusilniejsze starania, aby żołnierzom przepisane racje tytoniowe zostały dostarczone, lecz do czasu nadejścia znaczniejszych transportów, muszą się zadowolić tem, co na razie wydać można. (L. 232./Int.)

L. p. 57. — Uzupełnienie rozkazu D. O. E. Nr. 3. Lp. 23. L. Adj. 2253., dotyczącego zakazu samowolnych rekwizycji.

W uzupełnieniu zakazu samowolnych rekwizycji, zakazuje wogóle rekwizycji przez oddziały etapowe.

Zezwalam zaś tylko na zakupno wszelkiego rodzaju artykułów spoż., koni i bydła za gotówkę wedle cen maksymalnych, a to na wyraźne pisemne zezwolenie Dowódcy odcinka, względnie Dowódcy etapu.

Przypomina się, że wszelkie tego rodzaju zakupy mają być przeprowadzone przez oficera, który wedle potrzeby może otrzymać do pomocy podoficera lub stosownie do zakupu kilku żołnierzy. (L. 132./Int.)

L. p. 58. — Pobory chorążych b. armii państw zaborczych.

(Dz. R. W. N. 74. L. 2434. ex. 1919.)

Chorążowie byłych armii państw zaborczych i praktykanci byłej armii austriacko-węgierskiej będą przy przyjęciu do W. P. zamianowani podporucznikami wojskowymi XI. rangi.

Zanim ta nominacja nastąpić należy im wypłacać pobory podporuczników i to od dnia faktycznego pełnienia służby w W. P.

Wszystkie niezgodne z tem postanowieniem dotychczasowe zarządzenia znosi się. (L. 178./Int.)

L. p. 59. — Rachunki za przewóz osób transportów i frachtów wojskowych.

(Dz. R. W. N. 74. L. 2435. ex. 1919.)

Rachunki Kolei Żel. i innych instytucji przewozowych za przewóz osób, transportów, frachtów woj-

skowych jakoteż za przewóz rekrutów z miejsca siedziby do miejsca przeznaczenia, płacą na podstawie przedłożonych i zbadanych rachunków Int. tych D. O. G., lub D. O. E., do których dany oddział, zakład lub P. K. U. przynależy. (L. 179./Int.)

L. p. 60. — Kurs polskiej rachunkowości.

Czwarty kurs polskiej rachunkowości wojskowej rozpocznie się dnia 15. lipca b. r. o godzinie 8. rano we Lwowie, w miejskiej szkole im. Maryana Szaszkiewicza przy ul. Ormiańskiej 23. I. piętro. Formacje frontowe i etapowe wyślą na kurs powyższy kandydatów o niewątpliwym charakterze i stosownem wykształceniu (średnie lub wyższe szkoły.)

Wpisy na podstawie kart służbowych, wystawionych przez Dowództwo odsyłających oddziałów. Uczestników kursu przyjmie w stan zaopatrzenia Zborna Stacya we Lwowie w charakterze przydzielonych. (L. 219./Int.)

25/I.

L. p. 61. — Przydział.

Przydzielam plutonowego Andrzeja Chorkawego z kompanii sztabowej Batalionu etapowego we Lwowie do Magazynu etapowego w Złoczowie. (L. Int. 183/22/I.)

L. p. 62. — Kurs franka.

(Ad. Naczelnego Dow. Int. Główn. Kwat. L. 196767/IV. i M. S. W. D. G. L. 32932/B. (R. Kwat. Nr. 114. L. I. 357 ex 1919.)

Podaje się do wiadomości, że kurs franka dla armii Hallera na czas od 21. do 30. czerwca wynosi: 100 franków równa się 256 marek, pięćset koron, 215 rubli carskich, 380 rubli dumskich, zaś od 1 do 10 lipca br. wynosi 100 fr. — 260 Mk., 490 Kor., 220 rubli carskich, 420 rubli dumskich. — L. 169./Int.)

L. p. 63. — Rozkaz w sprawie przedłożenia wykazów jednostek gospodarczych.

Do Powiatowych Dowództw Etapowych i podległych im formacji.

Poleca się bezzwłocznie, najpóźniej do 21. lipca br. odpowiedzieć Intendanturze D. O. E. we Lwowie na następujące pytania:

1) Jakie jednostki gospodarcze (komisje kasowe) należą do danego powiatowego Dowództwa Etapowego, jakoteż jakie Oddziały (formacje), do poszczególnych komisji kasowych są przynależne: (podać nazwę, rok, miesiąc i dzień powstania, Nr. rozkazu i władzy, która je do życia powołała, lub też jako już istniejące, zatwierdziła:) względnie do której Komisji kasowej należy odnośna formacja etapowa.

2) Jakie jednostki gospodarcze i w jakiej formie składają akty rachunkowe, (tj. w formie niemieckiej austriackiej czy węgierskiej).

3) Za jakie miesiące złożyły wymienione jednostki gospodarcze (komisje kasowe) akty rachunkowe?

4) W których jednostkach gospodarczych i w jakim czasie (data) odbywały się szkolenia?

5) Co było ich powodem? (własna inicjatywa czy inne względy.)

6) Dowództwa etapowe w wyczerpującej formie podadzą wszystkie ew. niedomagania służby kasowej i prowiantowej, z uwzględnieniem etycznego poziomu personelu oraz przedłożą odpowiednie wnioski.

7) Dowództwa etapowe podadzą wszystkie stałe formacje i zakłady, przy których komisje kasowe jeszcze nie są ustanowione, — o ile ustanowienie osobnej Komisji kasowej byłoby konieczne. — Za

dokładne, bezzwłoczne i wyczerpujące wypełnienie tego rozkazu czyni się osobiście odpowiedzialnymi odnośnych Dowódców.

L. p. 64. — Należytość kwaterunkowa za przejściowe pomieszczenia żołnierzy i koni wojskowych.

(R. Kwat. Nr. 114. L. I. 356. ex 1919.)

W uzupełnieniu rozkazu Nr. 4. L. Int. 80. i 85. podaje się należytości za przejściowe zakwaterowanie:

1.) Za pomieszczenie należy się dziennie we Lwowie:

1. oficera od pułkownika wyżej (2 pokoje) K. 7-50
1. „ do „ włącz. (1. pokój) „ 4-50
1. pokój kancelaryjny lub 1. pokój dla dwóch podchorążych „ 4-50

W razie gdy oddział ma w stanie tylko jednego podchorążego, należy dla tego jeden pokój.

2.) W miastach powiatowych:

Należy się 80% powyższych cen i to za:

1. oficera od pułkownika wyżej za 2. pokoje K. 6.—
1. „ do „ włącz. „ 1. pokój „ 3-60
1. pokój kancelaryjny, lub 1. pokój dla dwóch podchorążych po „ 3-60

3.) W pozostałych miejscowościach 60%, a to:

za 2. pokoje od pułkownika wyżej K. 4-50
„ 1. pokój dla oficera do pułk. włącz. „ 2-70
„ 1. pokój dla kanc. lub dwóch podchor. „ 2-70

4.) Na całym obszarze Galicyi za pomieszczenie:

jednego żołnierza dziennie 2 hal.
jednego konia dziennie 3 hal.

Za dostarczoną przy przejściowym zakwaterowaniu dla szeregowych pościel, słomę i t. p. nie należy się gminie żadna osobna zapłata.

5.) Za dostarczoną dla koni na pościółkę słomę należy się 2 halerzy za konia dziennie. — W razie dostarczenia innego materiału w miejsce słomy, tylko jeden halerz.

Należy się zatem za jednego konia z podściółką (słomy) dzień opłata 5 hal.
z podściółką z innego materiału 4 „

Nawóz pozostały jest własnością dostawcy stajni.

Należytość kwaterunkową wypłacić wolno jedynie Urzędowi gminnemu za pokwitowaniem na wykazie stanu zakwaterowania.

Oficerowie i podchorążowie oraz kancelarya mają być nominatywnie podane. Każdemu samoistnemu oddziałowi przysługuje dla Komendy jeden pokój jako kancelarya, dla oficera kasowego i prowiantowego także jedna ubikacya.

Wykaz należy sporządzić według wzoru w dwu egzemplarzach równobrzmiących (podany w Rozkazu Nr. L. I. 85.), z których jeden otrzyma Urząd gminny, drugi po potwierdzeniu zaopatrzonej pieczęcią gminną służy jako dokument kasowy.

Za dzień zakwaterowania należy uważać bieżący dzień wraz w tem samym miejscu spędzoną nocą. Za pobyt tylko przez dzień nie należy się żadna zapłata. Za kuchnię i kuchenne lokale nie przysługuje gminom żadne wynagrodzenie.

Wszelkie objaśnienia co do opału, światła etc. zawarte są w Rozk. D. O. E. Nr. L. I. 85./D. R. W. N. 72. (L. 164./Int.).

L. p. 65. — Płaca sanitaryuszek.

Dz. R. W. Nr. 67 L. 2164 ex 1919. (R. Kwat. N. 114. L. I. 358/19.)

W uzupełnieniu dekretu Nr. 372 Dz. R. Nr. 10 ex 1919. ogłoszonego Rozkazem Kwat. Nr. 38 i 80 z 1919 r. postanawiam:

Sanitaryuszki (pielegniarki), zatrudnione w szpitalach polowych Wojsk Polskich, lub na oddziałach zakaźnych i psychiatrycznych szpitali wojskowych, otrzymują płacę o 50% wyższą od unormowanej w punkcie 3-cim powyższego dekretu.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1919. — Powyższe zaznaczyć przy dekreście Nr. 372 punkt 4. (Rozk. Kwat. Nr. 38 i 80 z dnia 13/2 1919. — L. 165/Int.)

L. p. 66. — Podwody, — zamawianie, wynajmowanie i zapłata.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych L. D. G. 10261/P. z dnia 20/III. 1919 r.

Doszły do wiadomości Ministerstwa Spraw Wojskowych zażalenia, że poszczególne osoby wojskowe żądają od władz cywilnych miejscowych, dostarczenia podwód bez żadnych dokumentów, nie uiszczając później należytości za wynajęcie.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie wpływa ujemnie na opinię Wojska Polskiego, zarządza się:

Do władz cywilnych należy zwracać się o dostarczenie podwód przez najwyższą w danej miejscowości władzę wojskową (we Lwowie przez Dowództwo miasta), która uznając czy dostarczenie jest potrzebnem, sama żąda dostarczenia podwody i baczy, by należytość została uiszczoną.

Do przedsiębiorców prywatnych zwracają się Dowództwa i osoby wojskowe wprost, płacąc jednak wynagrodzenie według cen lokalnych, ustanawianych przez władze administracyjne (starostwa, komisarzy ludowych, lub magistraty miast o własnym statucie).

Ze względu na to, że ceny wynajmu podwód są bardzo wygórowane, należy wynajmowanie tychże ograniczyć do minimum, a przy każdym rachunku za podwodę musi być dołączone poświadczenie Dowódcy oddziału, że wynajęcie podwody ze względów służbowych było niezbędnie konieczne. (L. 166/Int.).

L. p. 67. — Kurs grzywieni i karbowanćców.

Rozkaz Kwat. Nr. 114. L. I. 361 ex 1919.

Na rozkaz Naczelnego Dowództwa. Intendantura Głównego Kwatermistrzostwa Nr. 1836/IV. z dnia 24. VI. 1919. ustanawia się, w sprawie nadania mocy obiegowej karbowanćcom i grzywnom w Galicyi wschodniej, że według dotychczasowych postanowień Ministerstwa, grzywny i karbowanćce mogą być traktowane li tylko jako towar. — Nadawanie mocy obiegowej walucie ukraińskiej oraz uregulowanie jej stosunku do marki lub korony z punktu widzenia polityki walutowej jest bezwarunkowo niepożądane, co podaje się do wiadomości wszystkim Komisjom Kasowym z rozkazem bezwzględnej przestrzegania. (L. 167. Int.)

L. p. 68. — Opłata za utrzymanie chorych oficerów w szpitalach.

Rozkaz Kwat. Nr. 114. L. I. 359. ex 1919.

M. S. W. liczbą D. G. 24922/P. ustanawia opłatę za utrzymanie w szpitalu chorych oficerów w wysokości 8. Mk. czyli 12 koron dziennie. — Kwotę tę uiszczają oficerowie przed odejściem ze szpitala (L. 168. Int.)

L. p. 69. — Premie za oddany materiał wojskowy.

(Dz. R. W. N. 74. L. 2432. ex 1919.)

W ślad rozporządzenia L. p. 531. (Dz. R. W. Nr. 15. ex 19); (Rozk. Kwat. Nr. 41. O. W. kwat. 40.

z 17. 2. 1919) przyznało M. S. W. znalazcy następująco wymienionych materiałów wojskowych premie:

za łuski karab. i armatn. zap. mosiężne za 1 kg. Mk. 2.

za paski miedziane za 1 kg. Mk. 3.

za zapalniki aluminiowe za 1 kg. Mk. 4.

Znaleziony materiał powinien znalazca odstawić do najbliższej komendy powiatowej, która wypłaci mu po zbadaniu na podstawie pokwitowania wyż. wyznaczoną nagrodę, a nagromadzony materiał prześle do Składow Warsawa-Cytadela po uprzednim zawiadomieniu Sekcji Amunicyjnej Dep. Artyl. M. S. W. (L. 176. I.)

L. p. 70. — Dodatki do poborów wojsk. pracowników kolei państw. pełniących służbę wojskową.

(Dz. R. W. N. 74. L. 2433 ex 1911.)

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Kolei Żelaznych M. S. W. ogłasza co następuje:

a) Pracownicy z Rezerwy kolejowej, powołani Dekretem Nr. 424, z dn. 27. XII. 1918 r. dp służby wojskowej, mają oprócz należności wojskowych otrzymywać pobory według art. III. rozp. Nr. 1042. Dz. R. W. Nr. 31 ex 1919 r. (R. Kwat. N. 76. L. I. 163. ex 1919 r.)

b) Jeżeli zaś pomienieni pracownicy odpowiedzą swemu zadaniu, mogą być na wniosek władz wojskowych przeniesieni z Rezerwy kolejowej do kategorii pracowników służby czynnej na czas użycia ich w kolejowej służbie wojskowej, wtedy zastosowuje się do nich art I. względnie II. wyżej przytoczonego rozporządzenia.

Powyższe zaznaczyć w rozkazie kwat. Nr. 76. L. I. 163 ex 1919 r. (L. 177|Int.)

L. p. 71. — Ześrodkowanie spraw rozlokowania oddziałów i urzędów wojskowych w zarządach Budownictwa Wojskowego.

Wyciąg z Dz. R. W. Nr. 72|19, Rozkaz Nr. 2373.)

Zauważyłem zupełny brak ładu i organizacji w działalności urzędów wojskowych, tyżającej się rozlokowania w budynkach poszczególnych urzędów i oddziałów.

Przyczyny tych nieporządków są następujące:

a) Władze wojskowe zajmują budynki prywatne nie porozumiewając się właścicielami takowych: nie zawiadamiają również o zajęciu budynków prywatnych żadnej instytucji wojskowej, która ma za zadanie regulowanie należnej zapłaty właścicielom nieruchomości, jak również innych spraw, związanych z kwaterunkiem w budynkach prywatnych, rezultatem czego jest nie tylko ogromna ilość skarg przez właścicieli budynków prywatnych przesyłanych bezpośrednio do M. S. W., lecz także skargi przesyłane w imieniu ludności miejscowej, przez urzędy innych Ministerstw, a nawet interpelacje sejmowe.

b) Władze wojskowe usuwają z zajmowanych lokali urzędy innych Ministerstw i lokale te zajmują dla użytku wojskowego nie tylko bez zgody lub porozumienia się z odpowiednimi urzędami innych ministerstw, lecz nawet nie powiadamiając te urzędy zawczasu o zamiarze zajęcia lokali.

Tego rodzaju skarg jest największa ilość, przechodzą one przez wszystkie ministerstwa, często wylewają się w formę interpelacji sejmowych i najczęściej przyczyniają się do urabiania złej opinii o nielojalnej działalności władz wojskowych względem innych władz państwowych, gdyż takie działania, jeśli rzeczy-

wicie istnieją, winne być kwalifikowane jako bezprawna samowola.

c) Instytucje innych ministerstw, uznając potrzeby wojskowe, zgadzają się często na ustąpienie swoich budynków lub lokali dla władz wojskowych, lecz tylko w tych punktach gdzie niema wolnych lokali, znajdujących się w rozporządzeniu władz wojskowych.

Z niektórych zaś skarg widać, że wolne lokale wojskowe istnieją, lecz tylko dzięki temu, że lokale te nie są w środku miasta, lub dlatego, że wymagają one remontu lub pewnego przystosowania; władze wojskowe nie troszczą się zupełnie o przeniesienie swoich urzędów do tych budynków wojskowych, a zajmują lokale innych urzędów państwowych, lub budynki prywatne i przez to, oprócz spowodowania skarg, utrudniają rozwiązanie nader ważnej sprawy zażegnania głodu mieszkaniowego.

d) Przy rekwizycji lokali zupełnie nie uwzględniają się potrzeby innych urzędów państwowych, a także instytucji, mających ważne znaczenie nawet dla istnienia państwa. Zajmuje się na przykład dla wojska budynki kolejowe, lub górnicze, fabryki i inne warszaty pracy, a odpowiednie instytucje nie mają miejsca na rozlokowanie swoich robotników i urzędów w specjalnie zastosowanych na ten cel budynkach, zaś władze wojskowe często bez żadnego uszczerbku mogłyby zająć inny mniej ważny budynek.

e) W koszarach przeznaczonych dla jakiegokolwiek bądź oddziału wojskowego, połowa a nieraz i większa część budynków jest wolna, jednocześnie zaś oddział ten nie zezwala, by w koszarach tych rozlokowano dodatkowo jakiś inny oddział wojskowy. Wynika z tego, że koszary stoją często pustką, a jednocześnie rekrutuje się budynki prywatne dla innych oddziałów wojskowych, lub zajmuje się lokale innych ministerstw, które i bez tego bywają bardzo ciasne rozmieszczone. — Tego rodzaju skargi nadchodzą do M. S. W. niemal codziennie. Zebrała się ich taka ilość, że grożą one wprost sparaliżowaniem działalności niektórych urzędów ministerstwa, które całą swą działalność ograniczają do rozpatrzenia pretensji i ich zażegnania.

Co do funkcji kwaterunkowych i rozlokowania oddziałów i urzędów wojskowych rozkazuję zatem:

a) Odpowiedzialnym za normalny bieg wszystkich spraw rozlokowania oddziałów i urzędów wojskowych, niezależnie od tego, czy to się tyczy budynków wojskowych, czy też prywatnych, jest Dowództwo Okręgu Generalnego, a jego jedynym referentem, zastrzekującym wszystkim zarządzeniom co do rozlokowania i odpowiedzialnym za normalny bieg tych spraw jest Naczelnik Zarządu Budownictwa Wojskowego D. O. G.

Tylko sprawy rozlokowania pojedynczych oficerów i żołnierzy pozostają w zupełnej kompetencji Komendy miasta bez udziału Zarządu Budownictwa Wojskowego.

b) Żadna sprawa, tyżająca się przydziału i zajęcia budynków wojskowych, zmiany garnizonów w budynkach, zarekwirowania budynków prywatnych lub zajęcia budynków państwowych niewojskowych, jak również żadna sprawa tyżająca się zawarcia kontraktu na zajęte lub zarekwirowane budynki, uskutecznienia jakiegobądź rekwizycji budynku, a nawet wypłacania należnej za wynajęte lub zarekwirowane budynki kwoty nie może być uskuteczniiona bez udziału lub wiedzy Zarządu Budownictwa Wojskowego i jego organów wykonawczych.

c) Dowództwa Okręgów Generalnych w rozkazach swoich wskażą, by wypływające z powyższego obowiązki poszczególnych instytucji, mających styczność z rozlokowaniem, były ściśle skorygowane z Zarządem

Budownictwa Wojskowego, jak również i odwrotnie, by Zarząd Budownictwa Wojskowego nie tylko powiadamiał w swoim czasie odpowiednie instytucje o przypadających na tę instytucję czynnościach wykonawczych, wypływających z zarządzeń rozlokowania, lecz także by meldował D. O. G., jeśli którakolwiek z instytucji należnej jej czynności nie wykonała, lub jeśli wykonała nie właściwie.

Również w rozkazach swoich D. O. G. wskażą, że personal zarządów Budownictwa Wojskowego i jego urzędów ma prawo w imieniu D. O. G. kontrolowania we wszystkich bez wyjątku budynkach, zajętych przez władze wojskowe, jaka ilość osób lub materiałów jest rozlokowaną, tak w całym budynku, jak i poszczególnych ubikacjach, i żadna instytucja wojskowa nie ma prawa uchylić się od takiej kontroli.

d) Komendy miast i placokomendy baczą, by zarządzenia D. O. G., a znaczy i zarządzenia w imieniu D. O. G. Zarządów Budownictwa Wojskowego w sprawach rozlokowania były ściśle wykonywane, jak przez oddziały lub urzędy wojskowe, tak i przez inne instytucje wojskowe lub cywilne, mające styczność z rozlokowaniem i kwaterunkiem.

e) W sprawach rekwizycji lokalów i budynków komendy miast i placokomendy, uskuteczniają rekwizycję imieniem D. O. G. tych budynków, które Zarząd Budownictwa po porozumieniu się z Intendanturą, co do wysokości płacy uzna za najodpowiedniejsze.

g) Naczelnik Zarządu Budownictwa Wojskowego wyznaczy z grona swego personalu, osobnego referenta do spraw rozlokowania, który, byłby stałym łącznikiem w sprawach rozlokowania między D. O. G. i Zarządem Budownictwa Wojskowego, co jednak nie

zmienia obowiązku Naczelnika Zarządu Budownictwa Wojskowego osobistego referowania D. O. G. ważniejszych spraw rozlokowania, jak również nie zmienia odpowiedzialności tegoż Naczelnika za normalny bieg spraw rozlokowania.

h) Naczelnik Zarządu Budownictwa Wojskowego winien w sprawach rozlokowania nie tylko ograniczać się do spełniania rozkazów D. O. G., lecz jeśli zauważone będą nienormalności w istniejącym już rozlokowaniu winien z własnej inicjatywy przedkładać do D. O. G. wnioski o zmianie garnizonów budynków w celu więcej racjonalnego wykorzystania takowych. gdyż jeśli będące stwierdzone, że rozlokowanie jest nieracjonalne, odpowiedzialność poniesie Naczelnik Zarządu Budownictwa Wojskowego i podwładne mu organy.

i) Ponieważ organy Zarządu Budow. Wojsk. w obecnym stanie nie mają tak dalece rozgałęzionej organizacji, by mieć swoje urzędy w każdym punkcie, gdzie są wojska, natomiast rozgałęzienie takie posiadają urzędy kwaterunkowe, działalność których w wielu czynnościach jest zupełnie analogiczną z działalnością urzędów Budownictwa Wojskowego. Zarząd Budownictwa Wojskowego ma prawo żądać od wszystkich urzędów kwaterunkowych pomocy i nadsyłania potrzebnych danych o rozlokowaniu bądź to każdorazowo, bądź w formie sprawozdań peryodycznych, a również w tych punktach, gdzie nie ma organów Budownictwa Wojskowego, a są organy urzędów kwaterunkowych, przelewać na te ostatnie odpowiedzialność za racjonalne rozlokowanie w powyższych punktach.

Wszystkie niezgodne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą. (L. 182|Int.)

Za zgodność:

MITSCHE kpt. m. p.

Szef Sztabu.

Dowódca:

LAMEZAN gen. ppor. m. p.

Awizo 15.

Oddział w którym znajduje się skaut Zenon Dorociak z Radomia, lat, 12, poda to do wiadomości Józefa Radociaka maszynisty kol. w Radomiu.